

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/17394 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 juli 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 augustus 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank buiten de grenzen van het geschil is getreden door de gronden van het beroep aan te vullen. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij ambtshalve bekend is met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 en dat hieruit blijkt dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenverdragen naleeft zodat hij niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. In de gronden van beroep noch eerder in de procedure heeft de vreemdeling zich op het standpunt gesteld dat Griekenland het beginsel van non-refoulement zou schenden, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) doet de rechtbank uitspraak op grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

2.1.2. Uit de aangevallen uitspraak, noch het beroepschrift noch enig ander stuk kan worden afgeleid dat de vreemdeling schending van het beginsel van non-refoulement als beroepsgrond heeft aangevoerd. Voorts is geen voorschrift van openbare orde aan te wijzen dat de rechtbank tot ambtshalve onderzoek op dit punt noopte. De rechtbank is aldus dan ook in

strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb buiten de grenzen van het geschil getreden. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Grief 2 behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat het besluit van 23 april 2007 tegenstrijdige informatie bevat. Daartoe heeft hij betoogd dat de staatssecretaris in de bewaringsprocedure heeft verklaard dat na de staandehouding op 14 maart 2007 uit onderzoek naar zijn vingerafdrukken bleek dat de vreemdeling onder een valse naam een asielaanvraag had ingediend. Zijn vingerafdrukken zijn echter eerst twee dagen later, op 16 maart 2007, naar Eurodac verzonden, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Dit betoog kan, wat daar overigens ook van zij, niet leiden tot vernietiging van het besluit van 23 april 2007, nu niet valt in te zien, hoe dit kan afdoen aan het oordeel van de staatssecretaris, dat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de door de vreemdeling ingediende asielaanvraag.

2.3.2. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.3.3. Gelet op het bovenstaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 23 april 2007 ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 10 juli 2007 in zaak no. AWB 07/17394;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

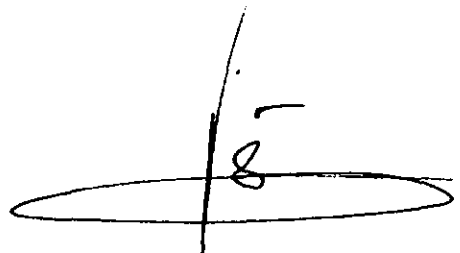
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2007

345-474.

Verzonden: 5 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0388884732

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

zittingsplaats Zwolle

kanton bestuursrecht

eenvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

AFSCHRIFT

II

Awb 07/17394

UITSpraak

Inzake:

geboren op
van Pakistaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0703.15.0278,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem,
elser,

IND lokatie:	Zwolle
Dossiernr.:	
ULAD ontvangstdatum:	
Briefnr.:	
IND ontvangst datum:	10 JUL 2007
Registratie in IND:	naam mevr. <i>ter Horst</i> datum: <i>10/7-07</i> wett: <i>33v</i>
Invoren controle:	naam mevr. <i>ter Horst</i> datum: <i>10/7-07</i> wett: <i>33v</i>

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. A. Fios, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 14 maart 2007 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 23 april 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 23 april 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brieven van 16 mei 2007 en 29 mei 2007. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Op 8 juni 2007 is verzoeker uitgezet naar Griekenland.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 26 juni 2007 behandeld. Elser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Op 17 maart 2003 is in werking getreden Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003). Vo 343/2003 is van toepassing op asiolverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.2 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Griekenland heeft niet tijdig gereageerd op het terugnameverzoek, zodat Griekenland op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003 wordt geacht in te stemmen met terugname van eiser.
- 2.5 Eiser heeft gesteld dat het hem is opgevallen dat in het bestreden besluit staat vermeld dat de Griekse autoriteiten niet binnen de genoemde termijn van twee weken hebben gereageerd, waarmee de verantwoordelijkheid van Griekenland sinds 10 april 2007 vast staat. Dit, terwijl in de kennisgeving bij het bestreden besluit staat dat aan de Griekse autoriteiten is gevraagd of zij eiser wilden overnemen en dat zij daarmee hebben ingestemd. Hiermee wordt de indruk gewekt dat Griekenland wel een antwoord heeft gegeven.
- 2.6 De Vo 343/2003 heeft expliciet de mogelijkheid gelaten voor de situatie waarin het aangezochte land niet op het terugnameverzoek reageert. In casu staat vast dat Italië niet binnen de door artikel 20, eerste lid, aanhef en onder b, Vo 343/2003, gestelde termijn van twee weken op het verzoek van verweerder heeft gereageerd en derhalve op grond van artikel 20, eerste lid, onder c, Vo 343/2003 geacht wordt in te stemmen met de terugname van eiser. In dat licht dient de kennisgeving van overdracht dan ook te worden gelezen. Een (aanvullend) expliciet antwoord van Griekenland is niet vereist.
- 2.7 Eiser betoogt dat Nederland het land is dat zijn asielaanvraag dient te behandelen nu uit een aanmaning van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) van 28 maart 2007 blijkt dat hij op 21 juni 2005 in Nederland verbleef. Volgens de aanmaning heeft hij op 21 juni 2005 een valse naam opgegeven toen daar door een opsporingsambtenaar naar werd gevraagd. Ten slotte heeft verweerder onterecht de vraag onbeantwoord gelaten of Griekenland op de hoogte is van het feit dat de Nederlandse autoriteiten aan hem verwijten dat hij op 21 juni 2005 aan het bevoegde gezag een valse naam zou hebben opgegeven.
- 2.8 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat niet aannemelijk is dat de persoon op de aanmaning dezelfde persoon is als eiser. Navraag bij het CJIB heeft geleerd dat de aanmaning ziet op een persoon met de Nigerese nationaliteit, geboren op en derhalve niet op eiser.
- 2.9 De rechtbank volgt verweerder hiin. De, kennelijk ten onrechte, aan eiser verzonden aanmaning maakt dus niet dat Nederland de behandeling van eisers asielerzoek aan zich dient te trekken.
- 2.10 De rechtbank is voorts ambtshalve bekend met het UNHCR rapport van november 2004. De rechtbank acht hierbij met name paragraaf 1.4 van belang, waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
 - In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,8 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
 - in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een

regnr:

Awb 07/17384

-3-

verblijfsvergunning 1,07 % Ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

- 2.11 Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Uit onder meer het UNHCR rapport moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.
- 2.12 Reeds gelet op het vorenstaande is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Het bestreden besluit wordt vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.13 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten worden gelet op de samenhang tussen de zaken op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. (1 punt voor het indienen van een beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

7. AUG. 2007 10:53

0388 GCPV_ZWOLLE

RB_ZWO ALE_VK

• PPV NR. 0631/COLP. 16.05/005

0388884732

regnr.

Awb 07/17394

4

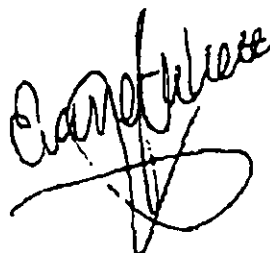
3 BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op

10 JULI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in het verband dat het beroep schrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

10 JULI 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's- GRAVENHAGE

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 7 AUG 2007

ZAAXNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

D

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departement

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 10 juli 2007
met kenmerk 07/17394

Inzake:

met IND-kenmerk 0703.15.0278
appellant
gemachtigde: mr. A. Portier
advocaat te Arnhem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zulderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens
038-888 6784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevensitzingsplaats Zwolle, van 10 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/17394 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 23 april 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 14 maart 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 23 april 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grievens

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is voorts ambtshalve bekend met het UNHCR rapport van november 2004. De rechtbank acht hierbij met name paragraaf 1.4 van belang, waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive

recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Uit onder meer het UNHCR rapport moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.12 en 2.13 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.
- 4 Toelichting op de grieven
- 4.1 Gezien de samenhang tussen bovenstaande grieven worden de grieven gezamenlijk toegelicht.
- 4.2 Uit rechtsoverweging 2.6 van de bestreden uitspraak volgt dat de Staatssecretaris er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, Vo 343/2003. Niettemin heeft de rechtbank geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de rechtbank ten onrechte ten grondslag gelegd dat blijkens het UNHCR rapport van november 2004, welke ambtshalve bekend is bij de rechtbank, concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 4.3 Allereerst meent de Staatssecretaris dat de rechtbank hiermee buiten de grenzen van het geschil is getreden.
- 4.4 Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepsschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting. Ingevolge het tweede lid respectievelijk het derde lid van artikel 8:69 van de Awb vult de rechtbank ambtshalve de rechtsgronden respectievelijk de feiten aan.

- 4.5 Door te overwegen dat de rechtbank ambtshalve bekend is met het UNHCR rapport van november 2004 en dit ten grondslag te leggen aan haar oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat de Staatssecretaris volgens de rechtbank niet zonder meer had kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel, heeft de rechtbank de gronden van het beroep op onoorbare wijze aangevuld. Immers, in de gronden van beroep, noch eerder in de onderhavige procedure heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat Griekenland het beginsel van non-refoulement zou schenden.

Aldus is de rechtbank, door te overwegen als zij heeft gedaan, buiten de grenzen van het geschil getreden, zoals die door verweerder en zijn gemachtigde zijn bepaald. Artikel 8:69, tweede lid, Awb biedt voor de handelwijze van de rechtbank geen grondslag. Immers, bij de aanvulling van de rechtsgronden dient de rechter binnen de grenzen van artikel 8:69, eerste lid, Awb te blijven.

Zie:

M. Schreuder-Vlasblom, De Awb; het bestuursprocesrecht, zevende druk, 2001, blz. 126

En

M. Schreuder-Vlasblom, Rechtsbescherming en bestuurlijke voorproceduur, 2003, blz. 163 ev.

Het aspect waarover de rechtbank meent ambtshalve te mogen c.q. moeten beslissen is geen aspect dat is aan te merken als enig voorschrift van openbare orde. Het behoort niet tot "de kernelementen van de rechtsorde", die de rechter los van de wil en kennis van partijen behoort te bewaken. In zoverre is er derhalve geen reden buiten de grenzen van artikel 8:69, eerste lid, Awb te treden.

De rechtbank heeft vorenstaande miskend.

- 4.6 Indien Uw Afdeling van oordeel is dat de rechtbank het voornoemde UNHCR rapport van november 2004 ambtshalve heeft mogen betrekken bij haar oordeel, stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat de rechtbank de Staatssecretaris in de gelegenheid had moeten stellen om hierop inhoudelijk te reageren.

Voor zover de rechtbank voornoemde gelegenheid had geboden, dan had de Staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de door de rechtbank ambtshalve betrokken rapportage van het UNHCR niet kan leiden tot het oordeel dat de Staatssecretaris niet kan volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De Staatssecretaris acht hiertoe het volgende redengevend.

- 4.7 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.8 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd. Dit is in de opziek van de Staatssecretaris slechts mogelijk wanneer de asielzoeker in de verantwoordelijke lidstaat een beslissing heeft gehad, of kan worden beschouwd als uitgeprocedeed en er daarnaast nog sprake is van bijzondere, door de vreemdeling aannemelijk te maken, nieuwe feiten en omstandigheden die in redelijkheid tot een heroverweging kunnen leiden. Voor zover deze nieuwe feiten of omstandigheden in de verantwoordelijke lidstaat opnieuw aan de orde kunnen worden gesteld (middels een revisionair rechtsmiddel dan wel het indienen van een tweede of volgende aanvraag), bestaat er geen aanleiding te veronderstellen dat sprake is van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM en zal geen aanleiding bestaan om roepassing te geven aan artikel 3, tweede lid. Verordening 343/2003.
- 4.9 Verweerder heeft in de onderhavige procedure geen stukken overgelegd die betrekking hebben op zijn asielaanvraag in Griekenland en heeft naar het oordeel van de Staatssecretaris geen individuele feiten en/of omstandigheden naar voren gebracht die aannemelijk maken dat Griekenland hem in strijd met artikel 3 van het EVRM zal terugzenden.
- 4.10 Uit informatie afkomstig van de Griekse autoriteiten (*productie 2*) blijkt dat de Griekse autoriteiten hebben verklaard dat Griekenland zijn werkwijze sedert juni 2006 heeft aangepast en tevens is aangegeven dat deze gewijzigde werkwijze in een nieuwe Griekse asielwet zal worden opgenomen. Hieruit blijkt onder meer dat in zaken waar door de Griekse autoriteiten een afwijzende beslissing is genomen op de grond dat de asielzoeker zijn verblijfplaats heeft verlaten en nog geen gehoor heeft plaatsgevonden, de vreemdeling na aankomst in Griekenland in de gelegenheid zal worden gesteld om een nieuwe asielprocedure op te starten. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat er niet op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van kan worden uitgegaan dat Griekenland de asielaanvraag van verweerder alsnog inhoudelijk zal behandelen. Dit heeft de rechtbank miskend.
- 4.11 Verder heeft de rechtbank bij haar oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken of althans doorslaggevende waarde toegekend aan het door de rechtbank ambtshalve betrokken document "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee Protection in Greece" van november 2004 en de daarin opgenomen statistische gegevens.

De rechtbank heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Minister of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "Board of Appeal" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk

vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een staat geen vreemdeling terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 van het EVRM, en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten. Met andere woorden het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden, zegt niets over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

De rechtbank miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde. De Staatssecretaris wijst er in dit verband nogmaals op dat inmiddels duidelijk is geworden dat dit niet betekent dat de betreffende asielzoeker na terugname door Griekenland in het kader van Dublin II niet alsnog een verdere inhoudelijke beoordeling van zijn asielaanvraag tegemoet kan zien. Griekenland heeft immers inmiddels de procedures die in dat opzicht niet in overeenstemming zouden zijn met Verordening (EU) 343/2003 gewijzigd (zie hierboven onder 4.8).

- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing

van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de rechtbank in de bestreden rechtsoverwegingen.

- 4.13 Geler op het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de Staatssecretaris niet aannemelijk gemaakt dat zich in zijn individuele zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging van verdragspartijen bij het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 23 april 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 7 augustus 2007

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 9152